

ζούν προς δόξαν τῆς τέχνης καὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὸν ἐπεδόμην καὶ τὸν ἡγάπων ὅπως ὅλοι τοῦ οἱ μαθηταὶ καὶ ποτε δὲν θὰ λησμονήσω τὴν ἡμέραν καὶ ἀληθινὴ λύπη ποῦ μοῦ ἐπροξένησαν ὁ θάνατός του.

Ποιὸς εἰ τῶν μαθητῶν τοῦ δὲν θὰ γύστη ὅλας ἐπὶ ταν θυμῷ μὴ πόσῃ ἀγάπῃ συνεισέλας καὶ εἶδισκε, ποῖος θὰ λησμονήσῃ τὰ μαθηματὰ τοῦ τῆς συνθέσεως; Τὸν ἐνθυμούμαι ἀκόμη ὡς καὶ τὸν ἔγω ἐμπρός μου, ὅπως καὶ ὠδήγει εἰς τὸ σπουδαιότεριον καὶ μοῦ εἰδείκνυε διάφορα σχήματα τὰ ὅποια εἰς εἰς ἓνα κρῖν διαπεραστοῦ μοι εἶπεν οὗτι τὸν ὀλίγον ἀδιάθετος καὶ ἂν ἤθελα νὰ τὸν συντεροῦμαι μέγας τοῦ σπουδαιότητος τοῦ διὰ νὰ μοῦ δείξῃ τὰς νεοεισθῆτας ἐγχαρδίζεις τῆς Ἀγίας Γραφῆς τῶν ἄλλων μεγάλων συναδελφῶν του. Κατεβείναμεν πρὸς τὴν ἑδὸν τῶν Χιλιῶν καὶ ἐρωτοῦσε πολὺ ἐκεῖ μὰς σταματᾷ ἕνας πτωχὸς· στέκεται, ἐκκουμπώνεται καὶ τοῦ ὀιδι σόλῃα τινα, παρακάτω τρέμει ἄλλος, πάλιν τὰ ἴδια. Ἀλλὰ τοῦ λέγω διδασκαλε, τίςθε κρυμμένος καὶ νὰ στέκισθε νὰ ἐκκουμπώνετε κάθε στιγμὴν. Αἶ, παῖδι μου, μοι λέγει, τοὺς ἔγω μαθημένους τοὺς καχέμενους, ἡ δυστυχία τοῦ ποῖος φρενὶς δὲν μ' ἀνέπνευσε εἰς τὰς συνθέσεις μου.

Καὶ μήπως δὲν ἔλεγεν ἀλήθειαν; πῶς θὰ ἡμποροῦτε ἂν δὲν γινόντο πράγματα καὶ τὴν δυστυχίαν τῶν ἄλλων νὰ κάμῃ τοὺς ἀναπήρους καὶ δυστυχεῖς ἐμπροσθεν τοῦ Θεανθρώπου,

Ὁ Μορέλλης ποτὶ δὲν ἔκρινε τι ἂν δὲν ὥριζε ἀκριβῶς ἐκεῖνο τὸ ὅποιον τοῦ ἀρεζιεύει. Ἐνθυμούμαι δὲν συνιθετὶ τὸ Ἄσκη τῶν χριμάτων (σχέδιον διὰ τὴν ὁλοκαίνικὴν γραμμὴν) καὶ προσπαθεῖ ἐπὶ 15 ἡμέρας νὰ εὐρὴ τὸ κατάλληλον προσοπτον, ἀλλὰ ἐστῆθ ἀδύνατον· τὰ κοινὰ μοῦδλα δὲν ἡνέουν οὔτε τὴν στάσιν, οὔτε τὸ αἰσθημα τὸ ὅποιον ἤμαζον εἰς τὴν περιστασίαν αὐτὴν. Ἦλθε μίαν ἡμέραν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν καὶ μοι εἶπε τὴν πτενογυμνίαν του· «Θέλεις μοι λέγει, νὰ μοῦ χρησιμεύτῃς ὡς μᾶλλον, διότι ἐμεῖς βέβαιος, νὰ μὴ πάμε καλὰ, ἄλλως τὸ ἔχειν τὸν τύπον τῶν ἀνατολικῶν». Ἐξέρχοντο πρόθυμος, ἐτήλημεν εἰς τὴν τυχοῦσαν ἀμαζαν καὶ διηρθώθημεν εἰς τὴν ἑδὸν Εἰρήνης ἀρ. 37 ὅπου ἦτο τὸ σπουδαιότεριον του· κάτω ἐπεριμενε ὁ καθηγητὴς Βέττερ (καθηγητὴς τοῦ γυμνασίου εἰς τὴν Ἀκαδημίαν) καὶ τὸ πάλαιον του μᾶλλον. Τελειώσαν τὸ ὄνομα, μὴ τὸ ὅπως ἐγινώσθῃ 33 ὁλόκληρα ἐπὶ. Ἐνέειθον ἀνατολικοὶν πορφυροῦν γιτώνων ἐβόλα ἕνα ἄστρο φρίκων μικρὸν καὶ μοι εἰδείκναι εἰς δύο γραμμὰς ἀπάνω εἰς ἕνα κομμάτι χαρτί, τὴν στάσιν ἢ ἐπεβίοντο πρὸ τούτου χαρτοῦ. Ἐξέρχοντο τότε ἀπάνω εἰς ἐσωμασμένην μαξιλάριον, ταπητῶν, ἐνδομάτα κτλ. τὰ ὅποια, ἐσχηματίζαν εἶδος ὕψους διδασκῶν καὶ ἔλαβον τὴν ἀμείζουσαν στάσιν· Ἀκριβῶς ὅτι ἐζητοῦσαν εἶπε καὶ ἔρχισε μαζὺ μὴ τὸν Βέττερ νὰ γρηθίζουν. Ἀκίνητος; ἤμεισαν ὥραν, μὴ τεταμένον τὸν ἀριστέρον βραχίονα ἔρχισαν νὰ κορυφώσωναι, ὅπως ἐσταμάτησαν τὴν ἐργασίαν. Μοι εἰδείκναι τὸ σχέδιον δὲν εἶμαι εἰς θέσιν ἐγὼ νὰ εἰπῶ τι διὰ τὸ ἀριστοτέχνικον ἐκεῖνο, ὁλαμάκα μόνον πιστωθῶς· πρᾶτρε ἀρετὴ ὥρα ὅπως μοι παρετήρησε ὁ διδασκαλὸς ὅτι ἡ θερμότητα ἐβόσκει τότε ἐννύκτιον ὅτι ἤμην μὴ τὸν πορφυροῦν γιτώνων καὶ τὸ ἀνατολικοῦ φρενὶς.

Πολλὰ, μὰ πολλὰ φίλτατέ μου, μοῦ ἔφερε πρὸς τοῦ θλιβεράν συμβάν καὶ ποτὶ δὲν θὰ λησμονήσω τὴν τελευταίαν ἡμέραν ὅτε μετέβην νὰ τὸν εὐρώ ὅπως τὸν εὐχρηστοῦ καὶ ἀπαρηρατῶς εἰς τὸ Μουσεῖον (Museo industriale) ὅπου εἶπε ὅτι τὸν εὐδύνουνται του. Ἐμεινα πλὴν τῆς ὥρας καὶ ἦτο πολὺ εὐχρηστημένος διότι ἐπῆρα τὸ πρῶτον βραβεῖον τοῦ γυμνασίου τοῦ ἐρίληρα τὴν χεῖρα, μὴ ἡσπάσθην καὶ μοι εἶπε τὰ εἶπῃ: «Νὰ σκεπτεσθῇ ἕνα γρῶν καὶ νὰ ἐκτελῇ; εἰς 8 ἡμέρας, καὶ προσέχε ὅσο ἐμπαρῶς νὰ ἀποφασίγῃ εἰς τὴν τέχνῃ τὴν μόδα καὶ τὸ ἐμπόσιον. Λείπει βγαλμένος ἀπὸ τὸ Ἑλληνισμὸν τῆς τέχνης.

Σὲ φίλῳ

ΕΠΛΑΜ. Α. ΟΜΟΠΟΛΟΥΣ

—Κοινῷ ἐράνῳ θὰ ἐγερεθῇ ἐν Παλέρμῳ ἀνδρὶς εἰς τὸν Κρίστην.

ΕΛΛΑΣ

Εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ διαγωνισμοῦ πρὸς ἀνέγνωσιν τοῦ βάρους ἐπ' οὗ θὰ στηθῇ ἐν εἰδήσει: Ἀθήναι: ὁ ἀνδρὶς τὸ Κολοκοτρώνη ἐπιτροπὴν ἀπεστάλησαν 12 ἐν ὅλῳ σχήματι διαφόρων καλλιτεχνῶν, ἐπὶ ὧν ὁκτὼ ἐκ Παρισίων. Ἡ ἐπιτροπὴ συνελθούσα ἐβόλετο πρὸς βράδυνον τὰ σχήματα τοῦ βάρους τὰ ἐκπονήθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλλῆ. Νικολοῦδῃ, ἐπὶ τῇ βρασί τῶν ὁποίων θὰ γαρνηθῶναι αἱ πλευραὶ τοῦ βάρους. Ἡ πρὸς τοῦτο ἔρχισαν ἔξω ἐν Παρισίῳ ὑπὸ τοῦ κ. Σώγου. Ἡ ἀναστήλῃσι τοῦ ἀνδριάντος θὰ γείνη κατὰ τὸν μήνα Μάρτιον, τὰ δὲ ἀποκαλυπτήρι τὴν 25 Μαρτίου. Τὸ ἀγάλμα θὰ στηθῇ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος.

—Τὸ Ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον τῶν Ἀθηνῶν θὰ εὐρυνθῇ διὰ κατασκευῆς νέας πτέρυγας, μὴ ἐπαρκούντος τοῦ τμηρίου χώρου ὅπως περιλάβῃ πάσας τὰς ἀρχαιοτάτας.

—Ἐν Κερκύρῃ ἐγένετο διαγωνισμός ἐκ τοῦ Παριδείου κληροδοτήματος πρὸς ἀποστολὴν εἰς Ἱταλίαν ἑνὸς νέου πρὸς σπουδὴν τῆς ζωγραφικῆς ἐντὶ 150 γρ. γρ. μνημῖων. Τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ διαγωνισμοῦ ἀπέστειλαν οἱ κ.κ. Μπακατσάκης, Γαλλινῆς καὶ Σμαρταζῆς. Διηγωνίσθησαν τρεῖς, ἐπέτυχε δὲ ὁ κ. Στεφάνος Τριβώλης, ὅστις καὶ ἀναγερθεῖ προσέχων εἰς Ρώμην.

—Ἡ δεσποινὶς Φλωρᾶ ἐφιλοτέχνησε τρεῖς νέα σχεδιογράμματα ἐμπνευσθέντα ἐκ νεοτατῶν διηγήματος τοῦ κ. Δ. Γ. Καλογεροπούλου «Τὸ πείσμα», ὁ δὲ κ. Φ. Ἀριστέας ἐτελείετο τρεῖς ἄλλας εἰκόνας δι' ἑτερον διηγήματι τοῦ ἴδιου διηγηματογράφου ἐπιγραφόμενον «Τὰ νομικά ὑποθήματα». Αἱ εἰκόνας αὗται δὲ δημοσιεύσονται εἰς τὰς «Εὐνομίας» τῆς ζωῆς.

—Ὁ ἐν Ἀστροφῇ διακείμενος κ. Π. Ρώμας ἐγένετο ἀγωνιστὴς βραβεῖου πεντακοσίου φρενῶν διὰ γυμνασίων ζωγραφικῆς, προκηρῶν ἡμερομηνίαν ὑπὸ τῆς «Εταιρείας τῶν Φιλολογῶν».

—Ἡ κατὰ τὸ προπεριλθὸν ἔτος διακόψασα τὰ μαθήματα καλλιτεχνικῇ ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ σχολῇ τῶν κυριῶν, θὰ ἐπαναλάβῃ ἐφέτος αὐτὰ. Ἡ φοιτήσις τῶν κυριῶν ἔσται ὁμοῦς, θὰ διδασκῶσι δὲ οἱ κ.κ. Ροῦλός, Ἀνδρεᾶς καὶ γλυπτικῇ ὁ κ. Βρούτις.

—Μετὰ λύπης ἀγγέλλομεν τὸν θάνατον τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διακεκλιμένου γλύπτου Γεωργίου Βιτάλη, θανόντος μετὰ βραχείαν ἀσθένειαν.

—Ὁ κ. Γ. Τακωβίδης, ὅστις ὡς γνωστὸν ἤρξατο τοῦ καλλιτεχνικοῦ τοῦ σταδίου διὰ τῆς γλυπτικῆς, ἐπεξεργάζεται ἐπὶ πηλοῦ προτομὴν τοῦ διαπρακτοῦς ζωγράφου κ. Λύτρα. Ἡ προτομὴ θὰ ἐκτεθῇ εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν ἐκθεσιν τοῦ «Παρνασσοῦ».

